

חולה.

(1) ספר בראשית פרק מח

(א) ויהי אחר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
(ב) ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:

(1) מדרש רבה בראשית פרשה סה פסקה ט

(ט) א"ר יהודה בר סימון אברהם תבע זקנה אמר לפניו רבון העולמים אדם ובנו נכנסין למקום ואין אדם יודע למי מכבד מתוך שאתה מעטרו בזקנה אדם יודע למי מכבד א"ל הקב"ה חייך דבר טוב תבעת וממך הוא מתחיל מתחלת הספר ועד כאן אין כתיב זקנה וכיון שעמד אברהם נתן לו זקנה ואברהם זקן בא בימים יצחק תבע יסורין אמר לפניו רבון כל העולמים אדם מת בלא יסורים מדת הדין מתוחה כנגדו מתוך שאתה מביא עליו יסורים אין מדת הדין מתוחה כנגדו אמר לו הקב"ה חייך דבר טוב תבעת וממך אני מתחיל מתחלת הספר ועד כאן אין כתיב יסורין וכיון שעמד יצחק נתן לו יסורים ויהי כי זקן יצחק ותכהין יעקב תבע את החולי אמר לפניו רבון העולמים אדם מת בלא חולי ואינו מיישב בין בניו מתוך שהוא חולה שנים או שלשה ימים הוא מיישב בין בניו אמר לו הקב"ה חייך דבר טוב תבעת וממך הוא מתחיל (בראשית מח) ויאמר ליוסף הנה אביך חולה שהיה בין חולי לחולי חולי כבד משניהם:

(6) פרקי דרבי אליעזר פרק נא

שבעה מופתיים נעשו בעולם שלא נראו כמותן המופת הראשון מיום שנבראו שמים וארץ לא היה אדם ניצל מן האש עד שבא אברהם אבינו וניצל מכבשן האש ושמעו כל מלכי ארץ... המופת הרביעי מיום שנברא העולם לא היה אדם חולה אלא בכל מקום שהיה אדם אם בדרך אם בשוק ועטש היתה נפשו יוצאה מנחיריו ומת עד שבא יעקב אבינו ובקש רחמים על זאת ואמ' לפני ה' רבוננו של עולם אל תקח את נפשי ממני עד אשר אני מצוה את בני ובני ביתי ונעתר לו שנ' ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה ושמעו כל מלכי הארץ ותמהו שלא היה כמהו מיום שנבראו שמים וארץ לפיכך חייב אדם לומר לחבירו בשעת עטישותיו חיים שנהפך מות העולם לאור שנ' עטישותיו תהל אור.

(5) ספר שמואל א פרק כב

(ח) פי קשרתם פלגם עלי ואין גלה את אונן בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אונן כי הקים בני את עבדי עלי לארב פיום הנה:

(3) ספר שמות פרק לב

(יא) ויחל משה את פני ידוד אלהיו

בעל הטורים על שמות פרק לב פסוק יא

(יא) ויחל - ד' במסורה. הכא ויחל משה. ואידך ויחל יהואחז (מ"ב יג, ד). ויחל את פני ה' (ירמיה כו, יט). ויחל איש האלהים (מ"א יג, ו) בענין ירבעם. והיינו כדאיתא בברכות בסוף תפלת השחר (ל, ב) כמה ישהה בין תפלה לתפלה כדי שתתחולל דעתו עליו ומפרש ליה מ"ויחל". ומפרשין בירושלמי (ברכות פ"ד ה"ו) שהוא ד' אמות כנגד ד' פעמים ויחל

(2) ספר ליקוטי הלכות או"ח - הלכות השכמת הבוקר הלכה ד

(יד) וזה בחינת מצות בקור חולים, פי צריכין לבקר את החולה ולהסביר לו פנים, דהיינו מה שבני אדם נכנסין אצלו ומפקחין על עסקיו ועושין לו כל צרכיו, כמו שכתוב בשלחן ערוך (יורה דעה סימן של"ה ס"ח). שנהו בחינת הארת פנים. פי אין מסתירים פניהם ממנו ואינם נטמנים בבתייהם רק באים אליו ועושין לו צרכיו ומדברין על לבו, שפול זה בחינת הארת פנים. ועל - ידי זה ממשיכין עליו חיות מבחינת הארת פנים שלמעלה שמשם עקר החיות להחיות את החולה בבחינת באור פני מלך חיים, כמו שכתוב בהתורה הנ"ל. ועל - כן שכינה למעלה מראשותיו של חולה (שבת י"ב) כמו שכתוב, "ה' יסעדנו על ערש דני כל משכבו הפכת וכו'". היינו בחינת הנ"ל שדיקא מחמת שהוא חולה, על - כן נמשך עליו אור השכינה, שהוא בחינת אור הצדיק האמת שמשיג על כל החולים ובפרט על החולים ביותר, שהם בבחינת כל משכבו נהפך בקליו שעליהם מפקח ביותר להמשיך להם רפואות להחיותם בגשמיות ורוחניות באפן שיוכל להאיר בהם השגות אלקות פנ"ל, כי זה עקר גדלת הצדיק ומעלתו שמשתדל לרפאות החולים ביותר. ועל - כן דיקא מחמת שהוא חולה וכל משכבו נהפך וכו', מחמת זה דיקא השכינה למעלה מראשותיו, שהוא בחינת אור הצדיק, כי הצדיקים הם שכינתו של מקום. וזהו בחינת (בראשית י"ח) "וירא אליו ה'" - לבקראת החולה, כי דיקא מחמת שהוא חולה וצריכים לבקרו, על - ידי זה דיקא "וירא אליו ה'", בחינת השגות אלקות שזוכין החולים על - ידי אור הצדיק, שהוא השכינה וכנ"ל:

וזה בחינת חנכה ופורים שהם בחינת מצות בקור חולים, פי הם ימים קדושים וטובים מאד ואף - על - פי - כן הם בימי החול, פי אינם אסורים במלאכה והם בבחינת הנ"ל, בבחינת הארת השגות אלקות על החולים ביותר על - ידי גדל כח הצדיק שיוכל לעשות פלים וצמצומים נפלאים כאלה וכו' פנ"ל.